ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 31-534, 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Έτησία	Δρ. 720	Έτησία	£ 2.0.0
Έξάμηνος	» 360	Έξάμηνος	» 1.5.0
Τρίμηνος	» 180	Άμερικῆς	$ 12

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΒ'-ΑΡ. 12-338

ΚΥΡΙΑΚΗ
10
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1937

Ἀνατολὴ ἡλίου 6.31'— Δύσις 5.53'

Εὐλαμπίου, Εὐλαμπίας μαρτ.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ

Ἡ ἀπάντησις τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν ταυτόσημον διακοίνωσιν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας ἐπεδόθη χθές. Πόσον ἀνυπομόνως ἀνεμένετο εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ εἰς τοὺς Παρισίους κατεδείχθη ἀπὸ τὸ κοινὸν διάθεμα τῶν δύο Δυτικῶν Δυνάμεων, διὰ τοῦ ὁποίου, τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην, ἐζήτησαν ἀπὸ τὴν Ἰταλικὴν κυβέρνησιν νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ ἀπάντησίς της. Καὶ τὸ διάθεμα ἐκεῖνο προεκλήθη ἐκ τοῦ ὅτι αἱ δύο Δυνάμεις κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα, ἐν ὄψει τῆς ἐν Ἰσπανίᾳ καὶ Μεσογείῳ γοργῶς ἐξελισσομένης καταστάσεως, ὅτι ἐπείγει πρωτίστως ἡ ἄμεσος ἀπομάκρυνσις ἐξ Ἰσπανίας τῶν ξένων, οἱ ὁποῖοι μάχονται εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἀντιπάλους παρατάξεις. Τοῦτο δὲ θὰ ἦτο τὸ κύριον θέμα τῶν προταθεισῶν τριμερῶν συζητήσεων, τονισθέντος κατ' ἐπανάληψιν, ὅτι μόνον ἀφοῦ θὰ προεχώρει οὐσιωδῶς ἡ ἐξ Ἰσπανίας ἀπομάκρυνσις τῶν ἐθελοντῶν, θὰ ἀπέβαινε δυνατὴ ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἰδιότητος τοῦ ἐμπολέμου εἰς ἀμφοτέρους τοὺς Ἱσπανοὺς ἀντιπάλους. Αἱ δύο Δυτικαὶ Δυνάμεις κατέστησαν ἐπίσης γνωστὸν τὴν σταθερὰν ἀπόφασίν των, ὅπως μὴ δεχθοῦν οὔτε τὴν παραπομπὴν τοῦ ζητήματος τῶν ἐθελοντῶν εἰς τὴν ἐν Λονδίνῳ ἐπιτροπὴν μὴ Ἐπεμβάσεως, οὔτε τὴν συμμετοχὴν καὶ ἄλλης Δυνάμεως, μὴ Μεσογειακῆς, εἰς τὰς προτεινομένας τριμερεῖς ἀγγλο-γαλλο-ἰταλικὰς συνομιλίας. Καὶ τοῦτο, διότι ἔκριναν, ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῶν ἐθελοντῶν, καὶ γενικώτερον, τῆς μὴ ἐπεμβάσεως εἰς τὸ Ἱσπανικόν, ἔδει νὰ διακανονισθῇ μὲ πᾶσαν δυνατὴν ταχύτητα, λόγῳ τῶν μεγάλων κινδύνων, τοὺς ὁποίους συνεπάγεται διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης ἡ παρουσία ξένων ἐν Ἱσπανίᾳ καὶ ἡ — κατὰ τὴν φράσιν τοῦ Ἀγγλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν — «πλημμελὴς κατὰ τὸ παρελθὸν ἄσκησις τῆς πολιτικῆς τῆς μὴ ἐπεμβάσεως».

Ἡ Ἰταλικὴ ἀπάντησις εὑρίσκεται ἤδη ὑπ' ὄψιν τῶν στενῶς συνεργαζομένων κυβερνήσεων τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας. Συντεταγμένη εἰς φιλόφρον ὕφος, εἶνε, ἐν τούτοις, ἀπολύτως σαφής. Ἡ Ἰταλία ἐπαναλαμβάνει τὴν βεβαίωσιν, ὅτι οὐδεμίαν ἀπολύτως τρέφει ἐλπίαν ἐπὶ τῆς Ἱσπανίας, τῶν Βαλεαρίδων ἢ τῶν ἀποικιῶν της. Τοῦτο, ἄλλως τε τὸ εἶχε τονίσει κατηγορηματικῶς καὶ ὁ ἐν Γενεύῃ ἀντιπρόσωπος τῆς Ρώμης πρὸς τὸν Γάλλον ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ντελμπὸς καὶ τὴν δήλωσιν ἐκείνην εἶχον βεβαίως ὑπ' ὄψιν τὸ Λονδῖνον καὶ οἱ Παρίσιοι, ὅταν διεβίαζον τὴν ταυτόσημον διακοίνωσίν των, εἰς τὴν ὁποίαν ἤδη ἀπαντᾷ ἡ Ἰταλία. Ἡ ἰταλικὴ ἀπάντησις ὑπομιμνήσκει τί εἶχεν εἰς τὸ παρελθὸν προτείνει ἡ Ἰταλία σχετικῶς μὲ τοὺς ἐν Ἱσπανίᾳ ξένους μαχητάς. Ἡ οὐσία της, πάντως, εἶνε ὅτι ἡ Ἰταλία νομίζει, ὅτι τὸ ζήτημα τῶν ἐθελοντῶν θὰ ἔπρεπε νὰ συζητηθῇ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν μὴ Ἐπεμβάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκπροσωποῦνται καὶ ἄλλαι ἐνδιαφερόμεναι Δυνάμεις. Φρονεῖ ἀκόμη, ὅτι διὰ νὰ εἶνε ἡ συζήτησις πράγματι ἀποτελεσματική, θὰ πρέπῃ νὰ μετάσχουν αὐτῆς ἀντιπρόσωποι τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο καὶ τῆς Βαλένθιας — πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἰσοδυνάμει πρὸς ἀναγνώρισίν των ὡς ἐμπολέμων. Ἤ, τοὐλάχιστον, πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο. Καί, πρὸ πάντων, δηλοῖ ἡ Ρώμη, ὅτι ἡ Ἰταλία δὲν δέχεται νὰ μετάσχῃ συζητήσεως τῶν θεμάτων τούτων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἀπουσίαζεν ἡ Γερμανία.

Δὲν εἶνε καθόλου δύσκολον νὰ διακρίνῃ τις τὴν διαφορὰν ἀπόψεων, ποὺ περιέχονται εἰς τὴν ἀγγλο-γαλλικὴν διακοίνωσιν καὶ εἰς τὴν ἰταλικὴν ἀπάντησιν. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἀπάντησις αὐτή, γνωστὴ ἐκ τῶν προτέρων, κατὰ τὰ οὐσιώδη σημεῖα της, ἀπὸ τὰς σχετικὰς πληροφορίας καὶ τὴν ἀρθρογραφίαν τοῦ ἰταλικοῦ Τύπου, ἀνεμένετο τοιαύτη περίπου εἰς τὰς δύο δυτικὰς πρωτευούσας. Εἰς τὴν Γαλλίαν, μάλιστα, μὲ τὴν πρόοψιν αὐτήν, ἐλήφθησαν ἤδη μέτρα προπαρασκευαστικὰ διὰ τὸ ἄνοιγμα τῶν ἐπὶ τῶν Πυρηναίων γαλλικῶν συνόρων, κρινομένου ὅτι οἱαδήποτε ματαίωσις τῆς ἀμέσου ἐνάρξεως τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν ἐν Ἱσπανίᾳ ξένων ἐθελοντῶν καθιστᾷ ἀναγκαίαν τὴν ἀναθεώρησιν τῆς πολιτικῆς τῆς μὴ ἐπεμβάσεως, εἰς τὴν δοποίαν μέχρι σήμερον ἐνέμεινεν ἡ Γαλλία. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ περαιτέρω ἐξέλιξις τῆς καταστάσεως θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὰς ἀρξαμένας ἤδη ἀγγλογαλλικὰς συνεννοήσεις ἐπὶ τοῦ κειμένου τῆς ἰταλικῆς διακοινώσεως. Τὴν προσεχῆ Τετάρτην θὰ συνέλθῃ τὸ βρεταννικὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον, δύναται δὲ νὰ θεωρηθῇ βέβαιον, ὅτι ἡ ἀρξαμένη σήμερον ἑβδομὰς θὰ σημειώσῃ ὁριστικὴν καμπὴν εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν κατάστασιν.

Τέχνη καὶ Ζωή

Γελοιογραφίες καὶ πολιτική

Ἡ λαϊκὴ τέχνη

Πολὺ λίγοι εἶχαν σκεφθῆ ὡς τώρα ὅτι οἱ γελοιογραφίες εἶνε πολύτιμα ντοκουμέντα γιὰ τὴν ἱστορίαν καὶ γιὰ τὴν κοινωνιολογίαν καὶ ὅτι μποροῦν νὰ χρησιμεύσουν γιὰ τὴν κατανόησιν μιᾶς ἐποχῆς καλύτερα ἀπὸ κάθε ἱστορικὴ ἔκθεσιν. Ὁ Ναπολέων ἔλεγεν ὅτι προτιμᾷ ἕνα σκίτσο ἀπὸ τὴν πειὸ ἐκτενῆ ἀναφορὰ γιατὶ τὸ σκίτσο εἶνε πειὸ ἐκφραστικὸ καὶ παρουσιάζει μὲ τρόπο ζωντανὸ τὸ ἀντικείμενο ποὺ ἀναφέρεται. Καταλαβαίνει κανεὶς καλύτερα μιὰν ἄποψη τῆς κοινωνικῆς ζωῆς ἀπὸ μιὰ γελοιογραφία παρὰ ἀπὸ ἕνα χρονογράφημα τῆς ἴδιας ἐποχῆς. Καὶ ὁ λόγος εἶνε φανερός, γιατὶ τὸ σκίτσο ἔχει ἀντικειμενικὴ ὑπόσταση ἐνῷ ἡ ἐργασία τοῦ χρονογράφου ἀποδίδει τὴν προσωπικότητά του.

Πρὶν ἀπὸ τὸν Μεγάλο πόλεμο ὑπῆρχε στὸ Παρίσι κάποιος Τζὼν Γκράν Καρτρέ, γελοιογράφος ὁ ἴδιος, ποὺ εἶχε κάνει συστηματικὴ δουλειὰ γιὰ μαζεύῃ ὅλες τὶς γελοιογραφίες ποὺ δημοσιεύονταν στὰ περιοδικὰ καὶ στὶς ἐφημερίδες, νὰ τὶς διαλέγῃ, νὰ τὶς τακτοποιῇ κατὰ θέματα καὶ ὕστερα νὰ τὶς δημοσιεύῃ σὲ τόμους. Κυρίως τὸν ἐνδιέφεραν οἱ γελοιογραφίες ποὺ εἶχαν θέματα παρμένα ἀπὸ τὴν πολιτικὴ κίνηση καὶ ἀπὸ τὰ ἤθη τῆς ἐποχῆς καὶ ὄχι ἐκεῖνες ποὺ εἶχαν γενικὸ χαρακτῆρα. Καὶ εἶχε δίκηο στὴν ἐκλογή του γιατὶ τώρα ἕνα φυλλομέτρημα ἁπλὸ αὐτῶν τῶν τόμων μὲ τὶς γελοιογραφίες ποὺ εἶχε μαζέψει ὁ Τζὼν Γκράν δίνει μιὰν εἰκόνα τῆς προπολεμικῆς ἐποχῆς πολὺ πειὸ πιστὴ ἀπὸ ὅλην τὴν ἀθρογραφία καὶ τὴν χρονογραφία.

Μπορεῖ νὰ φέρῃ κανεὶς πολλὰ παραδείγματα γιὰ τὴν σημασία τῆς γελοιογραφίας. Ἀπὸ ἕνα μπαλκόνι ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας βλέπει μιὰ παρέα ναυτῶν ποὺ πηγαίνουν κατὰ μῆκος μιᾶς προκυμαίας ἀγκαλιασμένοι. Οἱ μισοὶ ναῦτες εἶνε Γάλλοι καὶ οἱ ἄλλοι μισοὶ Ἄγγλοι, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὶς σκούφιες ποὺ φοροῦν. Καὶ στὴν χαμόσυνη ἔκφρασι ποὺ ὑπάρχει στὰ πρόσωπά τους, φαίνεται καθαρὰ ἡ λαϊκὴ εὐχαρίστησις γιὰ τὴν «ἁντάντ κορντιάλ» ποὺ εἶχε συνομολογηθῇ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Ἀλλὰ στὸ βάθος φαίνεται ἕνα σκιῶδες φάσμα ποὺ δὲν τὸ βλέπουν οἱ ναῦτες τοῦ γλεντιοῦ. Εἶνε τὸ φάσμα ἑνὸς πρωσσικοῦ κράνους. Καὶ μπροστὰ ἀπὸ τοὺς ναῦτες στέκεται ἕνας τύπος Γάλλου μικροαστοῦ μὲ τὰ γυαλιὰ στὴ μύτη. Αὐτὸς βλέπει τὸ γλέντι τῶν Γάλλων καὶ Ἄγγλων ναυτῶν ἀλλὰ βλέπει καὶ τὸ φάσμα τοῦ πρωσσικοῦ κράνους ποὺ δὲν τὸ βλέπει ὁ Πρόεδρος ἀπὸ τὸ μπαλκόνι. Καὶ ὁ ἀστὸς ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς ναῦτες καὶ τοὺς λέει: «Σιγά - σιγά, βρὲ παιδιά, ἔχετε καὶ τὸ νοῦ σας τί γίνεται πίσω». Αὐτὴ εἶνε ἡ λεζάντα τῆς γελοιογραφίας.

Τὸ παράξενο εἶνε ὅτι οἱ πειὸ ἐκφραστικὲς γελοιογραφίες, ἐκεῖνες ποὺ χαρακτηρίζουν καλύτερα μιὰ ἐποχὴ καὶ ἐκφράζουν μὲ ζωηρότερο τρόπο τὸ πνεῦμα ποὺ τὴν διέπει δὲν εἶνε τὰ ἔργα τῶν ἀληθινῶν καλλιτεχνῶν. Οἱ καλλιτέχνες ἔχουν μιὰ πολὺ ξεχωριστὴ ἀτομικότητα καὶ ὅλα τους τὰ ἔργα, ἀκόμα καὶ τὰ πειὸ ἀσήμαντα, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἐκδηλώνουν τὴν ἀτομικότητά τους. Οἱ γελοιογραφίες τοῦ Ντελακρουά, τοῦ μεγάλου καλλιτέχνη τῆς Γαλλίας, ποὺ ἀναφέρονται στὰ πολιτικὰ γεγονότα, ἀποδίδουν μονάχα τὶς «ἀντιδράσεις» τῆς ἀτομικότητος τοῦ καλλιτέχνου ἀπέναντι σ' αὐτὰ τὰ γεγονότα καὶ δὲν ἔχουν καθόλου ἀντικειμενικὸν χαρακτῆρα, ἐπομένως ἔχουν πολὺ σχετικὴ ἀξία ὡς ντοκουμέντα γιὰ τὴν ἱστορίαν τῆς ἐποχῆς.

Ἀξία ὡς ντοκουμέντα ἔχουν οἱ λαϊκὲς γελοιογραφίες, αὐτὲς ποὺ κυκλοφοροῦσαν τυπωμένες σὲ ξεχωριστὰ φύλλα καὶ ἦταν καμωμένες ἀπὸ ἀνώνυμους καὶ ἄγνωστους καλλιτέχνες, ἢ αὐτὲς ποὺ δημοσιεύονταν σὲ εἰδικὰ γελοιογραφικὰ περιοδικὰ ἢ σὲ ἐφημερίδες μεγάλης κυκλοφορίας. Αὐτὲς ἀποδίδουν τὸ λαϊκὸ αἴσθημα, αὐτὲς ἐκφράζουν τὶς «ἀντιδράσεις» τῆς κοινῆς γνώμης ἀπέναντι στὰ γεγονότα, αὐτὲς ἐπομένως ἔχουν ἀντικειμενικὴ ἀξία καὶ εἶνε ντοκουμέντα. Γιατὶ μέσα ἀπ' αὐτὲς μιλάει ἡ ἴδια ἡ λαϊκὴ ψυχή. Ὁ λαὸς ὁ ἴδιος εἶνε σὰν νὰ λέῃ τὴ γνώμη του μὲ τὴν ἴδια του τὴ φωνὴ καὶ μὲ ἀπόλυτη εἰλικρίνεια.

Ὁ Στένταλ ἀναφέρει ἕνα παράδειγμα γελοιογραφίας, ποὺ εἶνε πολὺ χαρακτηριστικό. Στὴν ἐποχὴ τῆς εἰσβολῆς τῶν στρατευμάτων τοῦ Ναπολέοντος στὴν Λομβαρδία ἕνας ἡγεμονίσκος κάποιου Ἰταλικοῦ κρατιδίου σκέφθηκε νὰ κερδοσκοπήσῃ στὸ σιτάρι καὶ ἀπαγόρευσε νὰ γίνῃ συναλλαγὴ μεταξὺ τῶν ἐμπόρων πρὶν γεμίσῃ αὐτὸς τὶς ἀποθῆκες του. Ἐν τῷ μεταξὺ ἔκαναν εἰσβολὴ οἱ Γάλλοι στρατιῶτες καὶ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς τρυπάει μὲ τὴ λόγχη του τὴν τεράστια ὑπερτροφικὴ κοιλιὰ τοῦ ἡγεμονίσκου. Ἀπὸ τὴν κοιλιὰ βγαίνει ἕνας ποταμὸς ὁλόκληρος ἀπὸ κόκκους σιταριοῦ καὶ ὁ Γάλλος στρατιώτης παρατᾶντας τὴ λόγχη κυττάζει ἔκθαμβος τὸ ἀπρόοπτο θέαμα. Ποιὰ μποροῦσε νὰ εἶνε ἐκφραστικώτερη ἐκδήλωση γιὰ τὴ λαϊκὴ ἀγανάκτηση ἀπέναντι στὴν ἔκνομη κερδοσκοπία τοῦ ἡγεμονίσκου ;

Τώρα τελευταῖα σκέφθηκαν στὸ Παρίσι νὰ συγκεντρώσουν τὶς γελοιογραφίες τῆς παλιᾶς ἐποχῆς, δηλαδὴ ἐκεῖνες ποὺ ἀναφέρονται στὰ γεγονότα τῆς ναπολεοντείου περιόδου καὶ τὰ μετ' αὐτήν. Συλλογὲς τῶν γελοιογραφιῶν τῆς ἐπαναστατικῆς περιόδου ἔχουν καταρτισθῇ πολλὲς καὶ ἀπὸ ἰδιῶτες καὶ ἀπὸ τὴν κρατικὴ βιβλιοθήκη καὶ τὰ κρατικὰ μουσεῖα καὶ εἶνε στὴν διάθεση τῶν ἱστορικῶν, ποὺ συχνὰ τὶς συμβουλεύονται. Συνέχεια λοιπὸν αὐτῆς τῆς συλλογῆς εἶνε αὐτὴ ποὺ καταρτίζεται τώρα. Καὶ φαίνεται πὼς εἶνε ἀφάνταστο τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ παρουσιάζουν αὐτὰ τὰ ἄτεχνα καὶ ἀκαλαίσθητα σκίτσα. Ἡ γελοιογραφία δὲν σημαίνει ἂν δὲν ἔχῃ καλλιτεχνικὴ ἀξία, ἔχει ἀξία ὡς κοινωνικὸν ντοκουμέντο καὶ εἶνε πολὺ συχνὰ προτιμότερο νὰ εἶνε ἄτεχνη. Μιὰ τέτοια γελοιογραφία παριστάνει ἕνα Ἰησουΐτη καλόγερο καβάλλα σὲ μιὰ χελώνα νὰ δένῃ τὰ μάτια ἑνὸς μικροῦ παιδιοῦ μ' ἕναν ἐπίδεσμο. Αὐτὴ ἦταν ἡ ἐκδήλωσις τῆς κοινῆς γνώμης γιὰ τὴν ἐκπαίδευση, ποὺ ὡς ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἦταν ἔργο τῶν Ἰησουϊτῶν. Ἡ λαϊκὴ γνώμη ἐκφράζεται καθαρά, οἱ Ἰησουΐτες ἐστράβωναν τὰ παιδιά.

SER

ET ALTERA PARS...

ΟΙ ΙΑΠΩΝΙΚΟΙ ΚΥΚΛΟΙ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΙΝΟ-Ι-ΑΠΩΝΙΚΗΝ ΣΥΡΡΑΞΙΝ

«Η ΚΙΝΑ ΕΙΝΕ Η ΕΠΙΤΙΘΕΜΕΝΗ»

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῶν «Τάϊμς» δημοσιεύεται ἡ κατωτέρω μακρὰ ἐπιστολὴ διαπρεπῶν προσωπικοτήτων τῆς Ἰαπωνίας, αἱ ὁποῖαι ἐπιρρίπτουν τὴν εὐθύνην τῆς σινοϊαπωνικῆς συρράξεως εἰς τὴν Κίναν. Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἀναδημοσιεύομεν διότι ἀποστεῖλοῦσα σύνοψιν τῆς ἰαπωνικῆς ἐπιχειρηματολογίας, παρουσιάζει ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον.

Εἶνε πολὺ φυσικὸν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τὸ ὅτι ὁ κόσμος, ὁ ὁποῖος ἀγωνιᾷ καὶ ἐπιθυμεῖ δικαίως τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, ἀντικρύζει μὲ θλῖψιν καὶ ἀνησυχίαν τὰς προόδους καὶ τὰ ἐπεισόδια τῆς συγκρούσεως, ἥτις ἀτυχῶς ἐξέσπασεν ἐν Κίνᾳ. Ὡς παλαιοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι φίλοι τῆς εἰρήνης θὰ ἠθέλομεν νὰ εἴπωμεν ὀλίγα τινά, ὄχι ἀπολογητικῶς, ἀλλὰ ἁπλῶς διὰ τὴν ἐξήγησιν τῶν γεγονότων.

Ἡ παροῦσα σύγκρουσις ἐξεβιάσθη κατὰ τῆς Ἰαπωνίας. Τόσον ἐν Βορείῳ Κίνᾳ ὅσον καὶ ἐν Σαγγάῃ, αἱ κινεζικαὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις ὑπῆρξαν αἱ ἐπιτεθεῖσαι. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἐπεχείρησαν ἀπρόκλητον ἐπίθεσιν. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας δὲν εἶνε ὀρθὸν νὰ γίνεται λόγος περὶ τῆς Ἰαπωνίας ὡς «ἐπιτιθεμένης κατὰ τῆς Κίνας» ἢ κατὰ τῆς Σαγγάης.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἡ Ἰαπωνία εἶχεν ἀκολουθήσει ἐπιμόνως καὶ ὑπομονητικῶς πολιτικὴν συμφιλιώσεως ἔναντι τῆς Κίνας, καθὼς προκύπτει ἐκ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Ἁν-Τοὺνγκ καὶ ἐκ τῶν προτάσεων περὶ αὐτονομίας τῶν κινεζικῶν τελωνειῶν καὶ καταργήσεως τῶν εἰδικῶν ἐδαφῶν. Πλὴν τοῦτο ἠρμηνεύετο πάντοτε ὑπὸ τῆς Κίνας ὡς ἔνδειξις ἀδυναμίας τῆς Ἰαπωνίας. Ἐάν, ὅπως ἐπανειλημμένως παρέστη ἀνάγκη, ἡ Ἰαπωνία υἱοθέτει ἀποφασιστικὴν στάσιν, ἡ Κίνα κατέφευγεν εἰς ἀντιϊαπωνικὰς ἐκστρατείας. «Ἡ ἀπειλὴ τῆς Ἰαπωνίας» ἦτο ἡ «ἐπίστασις κατὰ τῆς Ἰαπωνίας» εἶχον οὕτω ἀποβῆ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὸ κομματικὸν σύνθημα καὶ ὄργανον κομματικῆς πάλης. Κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ 1936 αἱ ἀντιϊαπωνικαὶ αὗται ἐκδηλώσεις ἐκορυφώθησαν ὑπὸ μορφὴν ἐπανειλημμένων περιπτώσεων χρησιμοποιήσεως βίας ἐναντίον Ἰαπώνων (ὅπως εἰς τὸ Τσένγκ - Τοῦ, τὸ Πακόϊ, τὸ Χανκόου καὶ τὴν Σαγγάην), πολλοὶ τῶν ὁποίων ἐφονεύθησαν ἢ ἐτραυματίσθησαν.

Τὰ γεγονότα δὲν ἐπιδέχονται ἀμφισβήτησιν. Μόνον συναισθηματικὴ συμπάθεια πρὸς τοὺς καθ' ὑπόθεσιν ἀσθενεστέρους, δύναται νὰ μειώσῃ τὴν σημασίαν των. Οἱ Κινέζοι διέπραξαν σειρὰν προκλητικῶν πράξεων, μὴ ὀρρωδήσαντες οὐδὲ πρὸ τῆς δολοφονίας. Ἡ Ἰαπωνία ἀντεμετώπισε τὴν κατάστασιν μὲ ὑπομονὴν καὶ εἰρηνικὰς διαπραγματεύσεις. Ὑπὸ τὴν ὄθησιν τῆς πεποιθήσεως ταύτης καὶ ἐνθαρρυνόμενα ὑπὸ τῆς ἰαπωνικῆς ὑπομονῆς, τὰ κινεζικὰ στρατεύματα τῆς Βορείου Κίνας ἐπετέθησαν ἐναντίον ἰαπωνικῶν μονάδων, καθ' ὃν χρόνον εἰρηνικῶς ἐμνημάζοντο αὗται, ὅπως εἶχον κάθε δικαίωμα. Ἔπρεπε κατόπιν τούτου οἱ Κινέζοι νὰ καταστοῦν ἀνίκανοι ὅπως βλάπτουν ἐφεξῆς. Ἐν τῷ μεταξὺ 300 Ἰάπωνες, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδία ἐσφάζοντο εἰς τὸ Τουνγκσόου καὶ οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τὸ Τιέν - Τσὶν Ἰάπωνες πολῖται διέτρεχον ἄμεσον κίνδυνον. Ἦτο ἐντελῶς ἀδύνατον ν' ἀφεθοῦν τὰ κινεζικὰ στρατεύματα ἐλεύθερα ὅπως συνεχίσουν τὴν δρασίν των. Καὶ ἡ ἀντίστασις τῶν ἤγαγεν εἰς μίαν μακρὰν καὶ ἐπίπονον ἐκστρατείαν, ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ ἀκόμη.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῆς Σαγγάης. Οὐδεὶς δύναται νὰ φαντασθῇ ὅτι ἡ Ἰαπωνία ἐξαπέλυσε 3.000 ἕως 4.000 κυανοχιτώνων — οἱ ὁποῖοι ἀντεπροσώπευον τὴν μόνην ἐν Σαγγάῃ δύναμίν της — ἐναντίον ἑνὸς τεραστίου στρατοῦ (ὑπολογιζομένου εἰς 200.000 ἀνδρῶν) καλῶς ἐξοπλισμένων καὶ καλῶς ἐκγυμνασμένων Κινέζων, ἔστω καὶ ἂν οἱ Ἰάπωνες ἠδύναντο νὰ ὑπολογίζουν, μέχρις ὡρισμένου σημείου, ἐπὶ τῆς βοηθείας τῶν θωρηκτῶν των. Καὶ ἐδῶ ἐπίσης οἱ Κινέζοι ἐπετέθησαν, ὅπως εἶνε γνωστόν.

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ἰαπωνίας

Μετὰ τὸ ἐν Σαγγάῃ ἐπεισόδιον τοῦ Φεβρουαρίου 1932, ὀρθῶς συνεφωνήθη τῇ μεσολαβήσει τῆς Ἀγγλίας καὶ ἄλλων Δυνάμεων, ὅπως ὁρισθῇ μία οὐδετέρα ζώνη βορείως καὶ ἀνατολικῶς τῆς διεθνοῦς ἐγκαταβρήσεως, ἐλευθέρα ἀπὸ Ἰαπωνικὰ ἢ κινεζικὰ στρατιωτικὰ στοιχεῖα. Τὴν 13ην Αὐγούστου ἀεροπόροι τοῦ κινεζικοῦ στρατοῦ παρέβησαν τὴν συμφωνίαν ταύτην καὶ ἐβομβάρδισαν τὴν διεθνῆ ἐγκώρησιν μὲ φοβερὰ καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα, ἐν τῇ προσπαθείᾳ των νὰ προσβάλουν τοὺς ἐκεῖ Ἰάπωνας στρατιώτας καὶ ἄλλους ἀντικειμενικοὺς σκοπούς, ἀνήκοντας εἰς τὴν Ἰαπωνίαν. Ἡ ἀνήκουστος αὕτη πρᾶξις ἐπέσπευσε τὰ γεγονότα. Ἐφ' ὅσον οἱ Κινέζοι κατεπάτησαν τὴν συμφωνίαν, οἱ Ἰάπωνες ἀπεβίβασαν ναυτικὰ ἀγήματα καὶ ἐπανελήφθησαν τὰ ἀξιοθρήνητα γεγονότα τοῦ 1932: μία δρὰξ ἡρωϊκῶν Ἰαπώνων ἀντεμετώπισε τοὺς συντριπτικῶς πολυαριθμοτέρους Κινέζους, ὀχυρωμένους εἰς τὰ προάστια, μέχρις ὅτου ἐφθασαν ἐξ Ἰαπωνίας ἐνισχύσεις ἐκ τακτικοῦ στρατοῦ. Αἱ μεσολαβήσασαι Δυνάμεις δὲν ἔπραξαν τίποτε διὰ νὰ ὑποχρεώσουν τοὺς Κινέζους ὅπως σεβασθοῦν τὴν συμφωνίαν.

Εἶνε φανερὸν ὅτι ἂν ἡ Ἰαπωνία εἶχε «σχεδιάσει μίαν ἐπίθεσιν», δὲν θὰ διέσπα τὰς δυνάμεις της ἐπισπεύδουσα μίαν σύρραξιν εἰς τὴν Σαγγάην. Θὰ ἐρρίπτετο μὲ ὅλας της τὰς δυνάμεις εἰς ἕνα μοναδικὸν ἀντικειμενικὸν σκοπόν.

Θέλομεν νὰ προσθέσωμεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῶν ἐναερίων βομβαρδισμῶν. Ἡ Ἰαπωνία πάντοτε ἀπέκρουσε καὶ ἀπεδοκίμασε τὴν νέαν ταύτην μέθοδον ἐπιθέσεως, κυρίως λόγῳ τῶν ἀναποφεύκτων κινδύνων, τοὺς ὁποίους δημιουργεῖ αὕτη διὰ τοὺς ἀμάχους. Ἡγωνίσθη διὰ τὴν πλήρη κατάργησίν της ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπισήμου συνόδου τῆς ἐπιτροπῆς τῶν νομομαθῶν ἐν Χάγῃ τὸ 1923, ὁπότε αἱ προτάσεις της δὲν ἐγένοντο ἀποδεκταί.

Ἐφ' ὅσον ὅμως ἡ ἀεροπορία εἶιε ἐν ὅπλον ἐν χρήσει καὶ χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου, ἡ Ἰαπωνία δὲν δύναται βεβαίως νὰ λησμονήσῃ τὴν ὕπαρξίν του. Καὶ ἐφ' ὅσον αἱ σιδηροδρομικαὶ γραμμαί, οἱ σιδηροδρομικοὶ σταθμοί, οἱ στρατῶνες, αἱ ἀποθῆκαι, τὰ ναυπηγεῖα καὶ ἄλλα κατασκευάσματα, εὑρισκόμενα εἰς πυκνοκατοικημένα κέντρα θεωροῦνται γενικῶς ὡς στόχοι ἐπιθέσεως—ὅπως καὶ πράγματι εἶνε—εἶνε ἀναπόφευκτον νὰ διατρέχουν σοβαροὺς κινδύνους ὅλοι ὅσοι κατοικοῦν περὶ αὐτά. Οἱ Ἰάπωνες ἀεροπόροι ἔπραξαν πᾶν ὅ,τι ἠδύναντο διὰ νὰ μειώσουν τοὺς κινδύνους τούτους τῶν περιοίκων. Ἔρριψαν προειδοποιήσεις, ἐγνωστοποίησαν προκαταβολικῶς τὰς πτήσεις, τὰς ὁποίας προϋτίθεντο νὰ κάμουν, παραιτούμενοι τοῦ πλεονεκτήματος τοῦ αἰφνιδιασμοῦ καὶ ἐκθέτοντες ἑαυτοὺς εἰς τὸν κίνδυνον ἀντεπιθέσεως, ἐπέταξαν χαμηλὰ διὰ νὰ διακρίνουν καλύτερα τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοπούς των, ἐν μιᾷ λέξει ἔπραξαν πᾶν τὸ δυνατὸν διὰ νὰ προφυλάξουν τοὺς ἀμάχους καὶ ἰδιαιτέρως τοὺς ξένους.

Εἰς ἀνταμοιβὴν τῶν ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ στιγματισθοῦν ὡς δολοφόνοι! Ὁ ἐπίμονος φόβος τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν μήπως καὶ αἱ πόλεις των εὕρουν τὴν ἰδίαν τύχην εἰς ἕνα ἀδελφοκτόνον πόλεμον, κάμνει τοὺς δυτικοὺς νὰ καταδικάζουν ὅλας αὐτὰς τὰς ἐναερίους ἐπιθέσεις. Αἰσθανόμεθα πρὸς αὐτοὺς κάθε συμπάθειαν. Θὰ ἔπρεπε ὅμως τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη νὰ εἶχον κάπως ἐνωρίτερον ὁραματισθῇ τὴν φοικνὴν ἐναερίων συγκρούσεων, ὅπως τὸ ἔπραξεν ἡ Ἰαπωνία, καὶ νὰ εἶχον συνεργασθῇ μετ' αὐτῆς διὰ τὴν κατάργησίν των.

Πρίγκιψ IYESATO TOKUGAWA (ἄλλοτε πρόεδρος τῆς Ἰαπωνικῆς Γερουσίας). Ὑποκόμις KIKUJIRO ISHII (μυστικοσύμβουλος καὶ ἄλλοτε ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν), βαρῶνος GONSUKE HAYASHI (μυστικοσύμβουλος καὶ ἄλλοτε πρεσβευτὴς ἐν Λοϊδίνῳ), βαρῶνος KEISHIRO MATSUI (γερουσιαστ

Θεάματα

Ανοιγομενιανοί - Ξενιανοί
ΑΛΑΜΠΡΑ (Οικονομικόν κάδο μαγκιάς. Δι' όλους). Ε'πειος, Κολλιτσίνου). «Σόδο»
ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΙΣ. (Λαγυρόσκαλος). «Καφάγκελο (Δεξ Πρακτορείου).
ΙΝΤΕΑΛ. (Μουσφάς - Κοκκίνης). «Η Περιδικαιο».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ (Φίλιππος Λιβεράτος). «Οι πρακτορείοι της κ. Σ.ρπη».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Εσύ,ρος επαγγελματιών».
ΠΑΛΛΑΣ (Πλατ.). (Φίλιππος Λιβεράτος). «Ο Ανους Λιμόρη).
Γκόρκυ. «Ο ρμος με προδοσίαν. Ε'ναι Γκόρκυ.
ΣΑΜΑΡΙΤΗΝ. (Μηλιάδης - Κυριακος). «Η Κοκκίνη, εκδικούμενος.

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Το κρυπτογράφημα του δίσκου» Νο 413».
ΟΡΦΕΥΣ (Αραχωβίτς). «Κάρμεν μου τη κορδιά σου».
ΡΕΞ. «Η δραπέτις».
ΣΙΝΕΑΚ. Ξεκίνησε κλπ. από 10 π.μ.
ΑΘΗΝΑ-ΓΚΟΝ. «Ύπο δύο σημαίας».
ΑΘΗΝΑ. «Οι Ελληνες».
ΑΙΓΑΙΟΝ. «Άνω Πεκμπίνοβο».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Τα δυο χαμένα».
ΑΠΟΛΛΩΝ. (Ντοκ.). «Καρσίνο».
ΒΑΛΚΑΝΙΑ. «Η κόρη του κυνηγού».
ΒΕΡΓΙΝΑ. «Ο τσογρομπαρμπάς».
ΓΚΛΟΡΙΑ (Πλ. Αγ. Ασωμάτων). «Χαμένη Πολιτεία».
ΕΚΦΕΣΙΣ. «Μαρία Στούαρτ».
ΕΡΤΕΝ. «Ο κάδος».
ΕΣΠΕΡΙΑ. «Ο λάθρωπος θρως δεν αρκί ή».
ΕΤΝΑ. «Στο δρόμο της Σιβηρίας».
ΚΥΒΕΛΕΙΑ. «Η γυναίκα του Φαραώ».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Νερά). «Ο Πουτζερ».
ΚΥΨΕΛΗ. «Από το θάνατο στη ζωή».
ΛΟΥΞ. «Ο Σαλβατόρε».
ΛΙΝΤΟ. «Πάντρεψε τη μπιλιά μου».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Σύμπαθος».
ΜΟΝ ΖΙΡΕ. «Εκεί τέλος μπορεί».
ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ. «Αντόνιο Αντόρνο».
ΟΡΕΣΤΕΙΑ. «Εθνικόν Υπόγειον».
ΟΥΡΑ (Κολ.). «Μυστήριο Περιουσίων».
ΟΥΦΑ (Ν. Φ.). «Γιος».
ΠΑΖΙΣ. «Ο Σαλβατόρε».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ο άνθρωπος με τα δύο πρόσωπα».

Διευθυντής του Τυπογραφείου
Ἐμμανουήλ Γ. Κομμάτης
Μηθήμης — Μορχογιάν 19

Από Πρωΐας εις Πρωΐαν

Κυριακή

Κυριακή... Οι καμπάνες θα χτυπήσουν, άπ' την μακρινή την εκκλησιά, ο Παπα - Τώρα και πάλι θα μας ψυχοσυνθέσει με την πεζή καινούργια αποκάλυψη... Θάζοβη η αδερφή μου να με πάρη, με την καρδιά - λύση, την ντάντά... Θάμαστε κι οι δύο όμορφα, ζωηρά, όπως θα πηγαίνουμε κοντά...

Από μια δεκάρα στον καθένα, έβαλε στην τσέπη μου η μαμά... Πρώτα - πρώτα φλάντζα έυλον, που μοσία σ' αυτήνε τιεύ σιμά... Ύστερα μπτάζι, μικρό, μα τόσο ωραίο, έφτιαξε καλά της αδελφής... Κι έπειτα τα μάτια δακρυσμένα, σαν σημάδι, θλίψης της κρυφής...

"Η καμψιή η μάνια... Ποσα χρόνια νάνε όπου πέβανε μακριά... Δεν θυμάμαι της τα χέρια, σταυωμένα, πούς, νά της σταυρόδεσε νεκρούς... Τα μαύρα τα μαλλιά της, τα μαύρα τα μαλλιά της, που ήτανε σαν ίσκιος, γυαλιστερά, σαν σμάλτο, στο στερνό κριβάτι το φριχτό;...

Θάταν Κυριακή... Κ' έγω ένα πουλάκι ξέρει, ζεσταστό, μες τη γλαγαγα χώρις νάξερα, πώς τ' άστρα της ν' αρχίσουν, όλο, όλενα τ' άπλωσε, βαρύ, βαρύ, σαν μολυβένιο, μα φωνάζ καντα της, η φτωχιά μου η μάνια, στά σπλάχνα της, φίλια της ζέχνατα με πολλά της, φίλια της ζέχνατα με πολλά...

Πάσο της τα πλέξανε στεφάνι, ζέρα χάρα τό πλεξανε στεφάνι, ο' έμενα, άλλούρια, όλο φτάνει, ή μαμά μου, ήτανε μιλιά... Την ώρα στο μέσα στ' άπλωτα, στ' άπλωτα, σ' ύχτα άκουσα ενάν μια φωνή, μ' ά, θιλιά σου κυρά μου, κι' άλλα, κι' άλλα, κι' άλλα, η καρδιά τώρα ποσπί...

Πόσα χρόνια πέρασαν, κι' ή μάνα μου, δεν ήρθε, δεν ξαθήτησε, έβδομο μου, δεν ήρθε, δεν ξαθήτησε, έβδομο μου, δεν ήρθε, δεν ξαθήτησε, έβδομο

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΝΕΑ

ΠΛΗΡΗΣ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύθη σχέδιον νομοθετικοῦ νόμου περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημόνων.

Διὰ τοῦ δημοσιευθέντος νόμου συστήνεται ἡ σχολὴ αὕτη ἐκ τῶν ἑξῆς: Ἡ παροχὴ Ἀνωτέρας καὶ Μέσης μορφώσεως, ἡ παρασκευὴ Δημοσίων ὑπαλλήλων διὰ τὰς ἀνωτέρας Πολιτικὰς, Οἰκονομικὰς καὶ Κοινωνικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, ἡ μετεκπαίδευσις τῶν ἤδη ὑπηρετούντων Δημοσίων ὑπαλλήλων, καθὼς καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ἐμβάθυνσις τῶν ἐπιτίνες πρόκειται νὰ διδαχθοῦν εἰς τὰ γνωστικὰ ἀντικείμενα τῆς σχολῆς. Ἡ σχολὴ διαιρεῖται εἰς τὰ ἑξῆς τμήματα: 1) Τμῆμα Νομικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Διοικήσεως, 2) Τμῆμα Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Δημοσιονομικῆς Διοικήσεως, 3) Τμῆμα Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Κοινωνικῆς Διοικήσεως. 4) Τμῆμα Ἐμπορικῶν καὶ Ναυτικῶν Ἐπιστημῶν. 5) Τμῆμα Πολιτικῆς Οἰκονομίας. 6) Τμῆμα Κοινωνιολογίας, 7) Τμῆμα Δημοσίου Δικαίου καὶ Διοικητικῶν Ἐπιστημῶν, 8) Τμῆμα Διεθνῶν Σπουδῶν. 9) Τμῆμα Διεθνοῦς Δικαίου. 10) Τμῆμα Ἱστορικῶν Οἰκονομικῶν. 11) Τμῆμα Ἱστορικῶν Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν. 12) Τμῆμα Ἱστορίας καὶ Πολιτικῆς Οἰκονομίας. 13) Τμῆμα Ἀνατολικῶν Διαλέξεων καὶ μελετῶν τοῦ λαοῦ.

Ὁ Διοικητικὸς Συμβούλιος τῆς Σχολῆς ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὡς προέδρου, ἐξ ἑνὸς τῶν καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς σχολῆς, ἐξ πέντε τακτικῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, ἐκ τριῶν ἐπιστημόνων, κατ' ἐκλογὴν ἐκ τῆς ὁλομελείας τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων καθηγητῶν τῆς Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, κατ' ἐκλογὴν ἐκ τῆς ὁλομελείας τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους καὶ ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἑταιρείας «Ἐκπαίδευτικὴ Ἀκαδημία».

Τακτικαὶ ἕδραι τῆς Σχολῆς ὁρίζονται αἱ ἑπόμεναι: 1) Τῶν νομικῶν καὶ περιβάλλοντος.

Ἀθλητισμὸς

ΣΗΜΕΡΟΝΟΡΟΜΟΙ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΥΛΙΚΩΝ

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δ' ἀνοικτὴν προσφορὰν δημοπρασίαν ἡ προμήθεια διαφόρων ἐξαρτημάτων τροχοφόρων καὶ ἀμαξωμάτων διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ὑπηρεσίας. Ἡ δημοπρασία θὰ γίνῃ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ὁποίας ὁ πρόεδρος ἐκδίδει τὴν πρόσκλησιν. Ἡ προσφορὰ θὰ ἐγγραφῇ εἰς εἰδικὸν βιβλίον καὶ θὰ ἀναγνωσθῇ ἐνώπιον τῶν παρισταμένων. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐν συνεχείᾳ ἀποφασίζει ἐὰν ἡ προσφορὰ εἶναι συμφέρουσα καὶ κατακυρώνει τὸν διαγωνισμὸν εἰς τὸν πλειοδότην ἢ ἀπορρίπτει ὅλους τοὺς διαγωνιζομένους καὶ ἐπαναλαμβάνει τὸν διαγωνισμὸν ἢ ἀναβάλλει τὴν ἀπόφασιν μέχρι τῆς ἐπομένης συνεδριάσεως. Ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἀνάθεσιν τῆς προμήθειας εἰς ἕνα ἢ περισσοτέρους προμηθευτὰς ἢ νὰ ἀναθέσῃ μέρος τῆς προμήθειας εἰς ἕνα καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἰς ἄλλον. Ἡ ἐπιτροπὴ δύναται ἐπίσης νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἀνάθεσιν τῆς προμήθειας εἰς ἄλλον προμηθευτὴν ἐὰν ὁ πρῶτος δὲν ἐκτελέσῃ τὴν προμήθειαν ἐντὸς τῆς ὁρισθείσης προθεσμίας. Ἡ ἐπιτροπὴ δύναται ἐπίσης νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προμήθειας διὰ τοπικῆς ἀγορᾶς ἐὰν ἡ ἐπείγουσα ἀνάγκη τὸ ἀπαιτῇ. Ἡ ἐπιτροπὴ δύναται ἐπίσης νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ διαγωνισμοῦ ἐὰν ἡ προσφορὰ δὲν εἶναι συμφέρουσα

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ ΑΜΥΝΟΝΤΑΙ ΕΠΙΤΥΧΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΑΓΓΑΗΝ ΕΠΙΚΕΙΝΤΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΑΙ ΜΑΧΑΙ ΕΙΣ ΒΟΡΕΙΟΝ ΚΙΝΑΝ

ΤΑ ΣΟΒΙΕΤ ΘΑ ΕΠΕΜΒΟΥΝ;

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία). — Αἱ ἐκ Σαγγάης εἰδήσεις ἀναφέρουν, ὅτι τὰ κινεζικὰ στρατεύματα κατώρθωσαν νὰ ἀποτρέψουν ὁριστικῶς τὴν ἐναντίον τοῦ Κιατὶνγκ καὶ τοῦ Λοτιέν ἰαπωνικὴν ἀπειλὴν ἐπιτυχόντα οὕτω νὰ ἐμποδίσουν τὴν σχεδιαζομένην ἀπὸ μέρους τῶν Ἰαπώνων κύκλωσιν τῆς πόλεως διὰ προελάσεως τῆς δεξιᾶς των πτέρυγος. Αἱ κινεζικαὶ πληροφορίαι, βεβαιοῦν, ὅτι ἡ δευτέρα ἀμυντικὴ γραμμὴ τῶν κινέζων, ἡ ἀποκαλουμένη καὶ «γραμμὴ Χίντεμπουργκ» παραμένει ἄθικτος, καὶ ὅτι ἡ πρωτη ἀνθίσταται κατὰ τὸ μεγαλύτερον αὐτῆς μέρος διασπασθεῖσα μόνον κατὰ τὴν προχθεσινὴν μεγάλην μάχην περιξ τοῦ Λοτιέν. Κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν ἐσημειώθη πίεσις καὶ κατὰ τῆς δεξιᾶς πτερυγος τῆς κινεζικῆς παρατάξεως, ἡ ὁποία μάλιστα ὡς ἰσχυρίζονται οἱ Ἰάπωνες ὑπεχώρησεν ἐλαφρῶς, ἡ ἄμυνα ὅμως τῶν Κινέζων παραμένει πάντοτε ἰσχυρά. Πληροφορίαι ἐγκύρων ἰαπωνικῶν κύκλων ἀποδίδουν τὴν ἀποτυχίαν εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ ἐδάφους κατόπιν τῶν τελευταίων βροχῶν. Ἡ σχηματισθεῖσα ἰλὺς καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν δρᾶσιν τῶν μηχανοκινήτων ἰαπωνικῶν φαλάγγων, ἐνῶ οἱ ἄνδρες εἶνε πολλαχοῦ καρφωμένοι ἐντὸς τῆς λάσπης μέχρι τῶν γονάτων.

Ἰαπωνικὴς πηγῆς πληροφορίαι ἐκ Σαγγάης ἀναφέρουν, ὅτι ἡ ἰαπωνικὴ ἀεροπορία ἐπέδειξε χθὲς ζωηρὰν δρᾶσιν. Οὕτως ἐβομβαρδίσθησαν οἱ κυριώτεροι τομεῖς τοῦ μετώπου τῆς Σαγγάης, πολλὰ σημεῖα τῆς Νοτίου Κίνας πέριξ τῆς Καντῶνος καὶ ἄλλα σημεῖα ἐν τῇ Βορείῳ Κίνᾳ ἰδίᾳ ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ γραμμῇ Τιέν - Τσίν — Πουκόου. Κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἐπιδρομὴν κατεστράφησαν πολλαὶ ἀμαξοστοιχίαι μεταφέρουσαι πολεμικὸν ὑλικόν.

ΕΙΣ ΤΟ ΒΟΡΕΙΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Εἰς τὸ βόρειον μέτωπον ἡ κατάστασις ἐμφανίζεται ὡς ἑξῆς: Ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον παρουσιάζει ἡ ἐπικειμένη μεγάλη σύρραξις περὶ τὸν ποταμὸν Χοντό, τῆς ὁποίας θὰ μετάσχουν ἑκατέρωθεν 400 περίπου χιλιάδες μαχηταί. Ὁ ποταμὸς αὐτός, πηγάζων ἐκ τοῦ βορείου Σανσί, τέμνει καθέτως τὴν μεγάλην σιδηροδρομικὴν γραμμὴν Πεκίνου - Χανκόου, ἐκεῖθεν δέ, λαμβάνων κατεύθυνσιν νοτιοανατολικήν, ἐκβάλλει εἰς τὴν θάλασσαν παρὰ τὸ Τιὲν Τσίν. Τὸ σημεῖον, ὅπου ὁ ποταμὸς τέμνει τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμήν, ἐξέλεξαν οἱ Κινέζοι διὰ νὰ ἀναχαιτίσουν τὴν ἰαπωνικὴν προέλασιν, χρησιμοποιοῦντες πρὸς τοῦτο ὡς προκάλυμμα καὶ τὸν ροῦν τοῦ ποταμοῦ. Τὰ κύρια ἐρείσματα τῆς κινεζικῆς ἀμύνης ἀποτελοῦν αἱ παρόχθιοι πόλεις Πίνγκ Σὰν Τσὶ καὶ Τσὶ Τσιὰ Τσούνγκ, ἀπέχουσαι ἀλλήλων περὶ τὰ 20 μίλια. Εἰς τὸν χῶρον αὐτὸν εἶνε συγκεντρωμένα 13 σώματα κινεζικοῦ στρατοῦ ἐκ 200.000 περίπου ἀνδρῶν, ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Τσὲν Τσέν, ἀρχηγὸν τοῦ κινεζικοῦ ἐπιτελείου. Σημασίαν ἰδίως ἔχει ἡ δευτέρα ἐκ τῶν δύο αὐτῶν πόλεων, ἡ Τσὶ Τσιὰ Τσούνγκ, διότι ἐξ αὐτῆς διακλαδίζεται πρὸς δυσμὰς καὶ δευτέρα σιδηροδρομικὴ γραμμή, ἄγουσα πρὸς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Σανσὶ Ταϊγιουάν φού. Οἱ Ἰάπωνες, προελαύνοντες ἐκ Παοτίνγκ Φού, τὸ ὁποῖον ἀπέχει περὶ τὰ 80 μίλια πρὸς βορρᾶν, ἐφθασαν ἀπὸ διημέρου πλησίον τῶν ὄχθῶν τοῦ ποταμοῦ καὶ προσέβαλον τὴν παρὰ τὰς ὄχθας αὐτοῦ καὶ κατέναντι περίπου τοῦ Τσὶ Τσιὰ Τσοὺνγκ πόλιν Τσὲνγκ Τί, 263 χιλιόμετρα νοτίως τοῦ Πεκίνου. Μετὰ συνεχῆ βομβαρδισμὸν 49 ὡρῶν διὰ τοῦ πυροβολικοῦ οἱ Ἰάπωνες συνεπλήρωσαν τὴν κατάληψιν τῆς Τσὲνγκ Τὶ καὶ κατώρθωσαν νὰ διαβοῦν τὸν ποταμόν, ἤδη δὲ ἀναμένεται ἡ σύγκρουσις των μετὰ τοῦ κυρίου ὄγκου τῶν κινεζικῶν δυνάμεων βορείως τοῦ Τσὶ Τσιὰ Τσοὺνγκ, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀπέχουν 6 χιλιόμετρα. Οἱ Ἰάπωνες ἀγέλουν ὅτι 600 Κινέζοι ἐφονεύθησαν κατὰ τὴν ὡς ἄνω μάχην. Εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν τῆς ἐπιχειρήσεως συνετέλεσαι καὶ ἡ ἰαπωνικὴ ἀεροπορία.

Εἰς τὸν βορειοανατολικὸν τομέα ἐπὶ τῆς γραμμῆς Τιεντσὶν — Πουκόου οἱ Ἰάπωνες ἀγγέλλουν νέας ἐπιτυχίας. Συγκεκριμένως αἱ ἰαπωνικαὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουν ὅτι τὰ στρατεύματα τοῦ Τσάνγκ Σουὲ Λιάνγκ, τοῦ γνωστοῦ στρατάρχου, υἱοῦ καὶ διαδόχου τοῦ Τσάνγκ Τσὸ Λὶν μετὰ τὴν τελευταίαν ἥτταν των παρὰ τὸ Τὲχ Τσέου ὑποχωροῦντα ἤδη πρὸς τὸ Γιουτσὲνγκ εἰς τὰ βάρεια τῆς ἐπαρχίας Σαντοὺνγκ ἐστασίασαν.

ΟΙ ΡΩΣΟΙ ΘΑ ΕΠΕΜΒΟΥΝ;

Ἐκ τοῦ τρίτου τομέως τοῦ βορείου μετώπου τοῦ εὑρισκομένου πέραν τοῦ Καλγκὰν πρὸς τὴν ἐπαρχίαν Σουϊγιουὰν τῆς Ἐσωτερικῆς Μογγολίας, δὲν ὑπάρχουν ἀπὸ ἡμερῶν σαφεῖς πληροφορίαι ἀναφερόμεναι εἰς τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις. Ὁπωσδήποτε φαίνεται ὅτι οἱ Ἰάπωνες εἰς τὸν τομέα αὐτὸν εἶνε ἐπιφυλακτικώτεροι διότι εὑρίσκονται ἐγγὺς τὰ σύνορα τῆς συμμάχου πρὸς τὴν Ρωσίαν Ἐξωτερικῆς Μογγολίας. Ἐνδεχομένη παραβίασις τῶν συνόρων αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἄλλωστε, διερχόμενα διὰ μέσου ἐρήμων δὲν εἶνε ἐπακριβῶς καθωρισμένα θὰ παρείχε εἰς τὴν Ρωσίαν μοναδικὴν εὐκαιρίαν ἀναμίξεως δεδομένου ὅτι οἱ Ρῶσοι ἐδήλωσαν ἀπ' ἀρχῆς τῆς σινοϊαπωνικῆς περιπετείας ὅτι παρόμοιον γεγονὸς θὰ ἀπετέλει διὰ τὰ Σοβιὲτ ἀφορμὴν πολέμου.

Ἤδη ἐν Τόκιο τονίζεται, ὅτι τὰ Σοβιὲτ καθίστανται ὁσημέραι ἀποφασιστικώτερα καὶ ὅτι προσπαθοῦν νὰ πείσουν τὴν ἐξωτερικὴν Μογγολίαν ὅπως ἐπιτεθῇ ἐναντίον τῶν Ἰαπώνων. Ἀναφέρεται σχετικῶς ὅτι κατὰ πληροφορίας ἐγκύρων ἰαπωνικῶν πηγῶν, εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Μογγολίας Οὐλαμπατὸρ (Οὔργκα) παρατηρεῖται ἀληθινὸς ὁργασμὸς πολεμικῶν προπαρασκευῶν, τὰς ὁποίας κατευθύνει προσωπικῶς ὁ διοικητὴς τῆς ρωσικῆς στρατιᾶς τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς στρατάρχης Μπλύχερ, ταξιδεύων ἀκαταπαύστως μεταξὺ Οὐλαμπατὸρ καὶ Χαμπαρόφσκ, ὅπου ἡ ἕδρα τοῦ στρατηγείου του. Λέγεται ὅτι τὸ Λανσάρ, πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας Κανσοῦ, μετεβλήθη εἰς σιννρρωσικὴν στρατηγικὴν βάσιν καὶ ὅτι σημαντικὸς ἀριθμὸς Ρώσων ἀξιωματικῶν ἔφθασεν ἐκεῖ. Ἐν τῷ μεταξύ, κατόπιν αἰτήσεως τῆς κεντρικῆς κινεζικῆς κυβερνήσεως, τὸ γραφεῖον τοῦ πρακτορείου Τὰς μετέφερε τὴν ἕδραν του ἐκ Σαγγάης εἰς Νανκίν, ὅπου τοῦ παρεσχέθη τὸ ἐξαιρετικὸν προνόμιον νὰ ἐπικοινωνῇ ἀπ' εὐθείας μὲ τὴν Μόσχαν. Ὁ Ρῶσσος πρεσβευτὴς κ. Μπογκομόλωφ, ὁ ὁποῖος ἀνεχώρησεν ἐκ Νανκὶν ἀεροπορικῶς διὰ Μόσχαν πρὸ δεκαημέρου, ἐπιστρέφει ἐντὸς τῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἕδραν του, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ ἀκολούθου τῆς πρεσβείας στρατηγοῦ Λεβὶν καὶ κομίζων σπουδαιοτάτας ἐντολὰς τῆς κυβερνήσεώς του.

Δεκαεννέα πλοῖα, ἐν οἷς καὶ μία βρεταννικὴ κανονιοφόρος, ἀποκεκλεισμένα ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ὀκτωβρίου εἰς τὸν ποταμόκολπον τῶν Μαργαριτῶν, παρὰ τὴν Καντῶνα, ἔλαβον παρὰ τῆς κινεζικῆς κυβερνήσεως τὴν ἄδειαν νὰ ἀναχωρήσουν καὶ κατευθύνονται ἤδη πρὸς τὸ Χόνγκ Κόνγκ.

ΔΙΕΠΙΣΤΩΘΗ ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΓΕΝΕΤΟ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ;

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τὸ Πρακτορεῖον Ρώϋτερ μεταδίδει, ὅτι τὸ ἀγγλικὸν ναυαρχεῖον, ἐν τῇ ἀνακοινώσει του, λέγει ὅτι αἱ γενόμεναι πλήρεις ἔρευναι διεπίστωσαν ὅτι οὐδεμία ἐπίθεσις ἐγένετο κατὰ τοῦ ἀγγλικοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ «Μπάζιλισκ» καὶ τοι ἐρρίφθησαν βόμβαι θυθοῦ, ὅταν ἐνομίσθη ὅτι ἐγένετο ἐπιθεσις.

Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων, ὅτι ἡ ἐφημερὶς «Ἡμέρα», σχολιάζουσα τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦ ἀγγλικοῦ ναυαρχείου, καθ' ὅ οὐδεμία ἐπίθεσις ἐγένετο κατὰ τοῦ ἀγγλικοῦ ἀντιορπιλλικοῦ «Μπάζιλισκ», ἐπικρίνει τὴν κυβέρνησιν τῆς Βαλένθιας, ἡ ὁποία, ὡθουμένη ὑπὸ ξένων συμβούλων, ἐφεῦρε τὸ περίφημον τηλεγράφημα τοῦ σημαφόρου τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου. Ἡ ἐφημερὶς λέγει, ὅτι ἐπρόκειτο προφανῶς περὶ μπολσεβικικῆς, ἀποπείρας πρὸς δημιουργίαν διπλωματικοῦ ἐπεισοδίου καὶ παρακόλυσιν τῶν ἰταλοαγγλογαλλικῶν διαπραγματεύσεων, αἵτινες ἀποβλέπουν εἰς τὴν εἰρήνευσιν τῆς Μεσογείου.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΙΤΑΛΙΑ ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΝΑ ΜΕΤΑΣΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΘΕΙΣΗΣ ΤΡΙΜΕΡΟΥΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

ΕΦ' ΟΣΟΝ ΔΕΝ ΚΛΗΘΗ ΕΙΣ ΤΑΥΤΗΝ ΚΑΙ Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΔΟΘΕΙΣΗΣ ΧΘΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΣ

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ ΔΙΑ ΤΟ ΙΣΠΑΝΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κόμις Τσιάνο ἐπέδωκε σήμερον τὴν πρωΐαν πρὸς τοὺς ἐν Ρώμῃ πρεσβευτὰς τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, Λόρδον Πέρθ καὶ κ. Μπλοντέλ τὴν ἀπάντησιν τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀγγλογαλλικὴν διακοίνωσιν περὶ συγκλίσεως τριμεροῦς διασκέψεως πρὸς συζήτησιν τοῦ προβλήματος τῶν ξένων ἐθελοντῶν ἐν Ἰσπανίᾳ. Οἱ πρεσβευταὶ διεβίβασαν ἀμέσως τηλεγραφικῶς τὴν ἀπάντησιν πρὸς τὰς κυβερνήσεις των.

Τὸ κείμενον τῆς ἰταλικῆς ἀπαντήσεως ἔχει ὡς ἑξῆς:

«1ον) Ὁ Ἰταλὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἔχει τὴν τιμὴν ν' ἀναφερθῇ εἰς τὴν προφορικὴν διακοίνωσιν τῆς γαλλικῆς πρεσβείας ὑπ' ἀριθ. 295 τοῦ παρόντος μηνός.

2ον) Ἡ φασιστικὴ κυβέρνησις λαμβάνει εὐχαρίστως ὑπὸ σημείωσιν τὰς διαβεβαιώσεις τὰς παρεχομένας ὑπὸ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ἀναφορικῶς μὲ τὴν πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἰσπανίας. Ὡς πρὸς ὅ,τι τὴν ἀφορᾷ, ἡ φασιστικὴ κυβέρνησις, δὲν φρονεῖ ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ ὑπενθυμίσῃ τὰς διαβεβαιώσεις, ἃς παρέσχεν ἐπανειλημμένως καὶ δὴ πανηγυρικῶς (ε μὲμ μανιὲρ σολενὲλ) ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴν καὶ συνεπῶς τὴν ἐδαφικὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς μητροπολιτικῆς, νησιωτικῆς καὶ ἀποικιακῆς Ἰσπανίας.

3ον) Ἡ φασιστικὴ κυβέρνησις συμμερίζεται πλήρως τὴν ἄποψιν τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως καθ' ἣν αἱ ἐσωτερικαὶ ἐν Ἰσπανίᾳ διαμάχαι δέον νὰ παύσουν νὰ προκαλοῦν ὑποψίας καὶ προστριβὰς τῶν ἄλλων ἐθνῶν καὶ ἡ κατάστασις δέον νὰ ἐξελιχθῇ κατὰ τρόπον ὥστε νὰ δύνανται νὰ πραγματοποιηθῇ πρόοδος καὶ εἰς ἄλλα ἐπίπεδα ἵνα οὕτως ἐπέλθῃ γενικὴ χαλάρωσις τῆς ἐντάσεως. Ἡ φασιστικὴ κυβέρνησις εἶνε ἑτοίμη ὅπως μὲ τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν καλὴν θέλησιν ἐξετάσῃ, ὡς ἔπραξε πάντοτε εἰς τὸ παρελθόν, ὅλα τὰ μέσα τὰ δυνάμενα νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἱκανὰ νὰ καταστήσουν ἀποτελεσματικὴν τὴν πολιτικὴν τῆς μὴ ἐπεμβάσεως.

4ον) Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀποδίδει ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἐθελοντῶν καὶ τὴν ἀποχώρησίν των. Ἡ φασιστικὴ κυβέρνησις ὑπενθυμίζει ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅτι ἡ Ἰταλία πρώτη μετὰ τῆς Γερμανίας ἐζήτησαν ὅπως ἀπαγορευθῇ ἡ ἀποστολὴ ἐθελοντῶν μεθ' ὃ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἀποχώρησίς των.

5ον) Ἡ φασιστικὴ κυβέρνησις ἐκτιμᾷ προσηκόντως τὴν ὑπόδειξιν πρὸς ἔναρξιν τριμερῶν συνομιλιῶν, ἀμφιβάλλει ὅμως ἂν αἱ δυσχέρειαι, αἵτινες θὰ προκύψουν θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπερνικηθοῦν διὰ τῆς μεθόδου ταύτης, δεδομένου, ὅτι τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα θὰ συζητηθοῦν δὲν ἀφοροῦν μόνον τὰ τρία κράτη. Ἄλλωστε ἄνευ τῆς συμμετοχῆς τῶν κυβερνήσεων τοῦ Μπούργκος καὶ τῆς Βαλένθιας οἱαδήποτε ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν φαίνεται δυνατὸν ὅτι θὰ κατέληγεν εἰς πρακτικὰ ἀποτελέσματα.

6ον) Ἡ φασιστικὴ κυβέρνησις εἶνε πεπεισμένη ὅτι πᾶσα, ἔστω καὶ προκαταρκτικὴ ἐνέργεια ἔξω τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Λονδίνου, θὰ κατέληγεν εἰς τὸ νὰ δημιουργήσῃ πεδιάδα περισσοτέρας περιπλοκὰς καὶ ἀναβολὰς καὶ νὰ ἐπιβραδύνῃ τὴν πραγματοποίησιν τῆς γενικῆς συμφωνίας. «Θέλει εἶνε τῆς γνώμης ὅτι τὸ γενικὸν συμφέρον ἐπιβάλλει τὴν συνέχισιν τῆς συζητήσεως τοῦ ζητήματος τῆς μὴ ἐπεμβάσεως ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς τοῦ Λονδίνου.

7ον) Ἡ φασιστικὴ κυβέρνησις καθιστᾷ ἐν πάσῃ περιπτώσει γνωστὸν ὅτι δὲν θὰ συμμετάσχῃ εἰς συνομιλίας, συγκεντρώσεις ἢ διασκέψεις, εἰς τὰς ὁποίας δὲν θὰ ἤθελε προσκληθῇ ἡ Γερμανικὴ κυβέρνησις καὶ δὲν ἤθελε συμμετάσχει καὶ αὐτὴ ἐξ ἴσου».

Συγχρόνως ἐδόθη πρὸς δημοσίευσιν τὸ κείμενον τῆς ἀγγλογαλλικῆς διακοινώσεως πρὸς τὴν Ρώμην, τῆς ἐπιδοθείσης πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος. Ἡ ἀγγλογαλλικὴ διακοίνωσις ἄρχεται ἀναφερομένη εἰς τὰς ἐπιτυχεῖς ναυτικὰς συνομιλίας διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἰταλίας εἰς τὰς συμφωνίας τῆς Νυόν, αἱ ὁποῖαι εἶχον δημιουργήσει εὐνοϊκὰς συνθήκας, ἵνα αἱ τρεῖς κυβερνήσεις «ἐξετάσουν ἐν πνεύματι πλήρους εἰλικρινείας τὴν δημιουργουμένην κατάστασιν ἐκ τῆς παρατάσεως τῆς Ἰσπανικῆς συρράξεως». Ἀναφέρονται κατόπιν αἱ διαβεβαιώσεις τοῦ κόμιτος Τσιάνο πρὸς τὸν ἐν Ρώμῃ Ἄγγλον ἐπιτετραμμένον ὅτι «δὲν θὰ ἐπιτραπῇ ἡ περαιτέρω ἀποστολὴ ἐθελοντῶν εἰς τὴν Ἰσπανίαν» καὶ ἡ δήλωσις τοῦ κ. Μπόθα Σκόπα πρὸς τὸν κ. Ντελμπὸς ἐν Γενεύῃ, καθ' ἣν «ἡ Ἰταλία δὲν προτίθεται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐλαχίστην μεταβολὴν εἰς τὸ ἐδαφικὸν καθεστὼς τῆς Ἰσπανίας, δὲν ἔχει βλέψεις ἐπὶ τῶν Βαλεαρίδων καὶ ὅτι ἡ ἀκεραιότης τοῦ ἠπειρωτικοῦ καὶ νησιωτικοῦ ἐδάφους τῆς Ἰσπανίας θὰ παραμείνῃ αὐστηρῶς σεβαστή» καὶ ἐκφράζεται ἡ ἀγγλογαλλικὴ ἱκανοποίησις ἐν προκειμένῳ. Ἀκολουθεῖ δήλωσις τῶν δύο κυβερνήσεων ὅτι θεωροῦν ἑαυτὰς ὑποχρεωμένας νὰ σεβασθοῦν τὴν πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἰσπανίας καὶ ἡ διακοίνωσις συνεχίζει:

«Αἱ κυβερνήσεις τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου ἐπιθυμοῦν διακαῶς ὁ ἐμφύλιος πόλεμος τῆς Ἰσπανίας παύσῃ νὰ ἀποτελῇ αἰτίαν διεθνῶν ἀνησυχιῶν καὶ ὑποψιῶν καὶ ὅπως εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς Εὐρώπης ἡ κατάστασις ἐξελιχθῇ κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα τὴν ἐπιτέλεσιν προόδου εἰς ἄλλους τομεῖς πρὸς ἕνα γενικὸν κατευνασμόν. Εἶνε ὅμως πεπεισμέναι ὅτι σημαντικὴ βελτίωσις τῆς καταστάσεως εἶνε ἀδύνατος ἐφ' ὅσον δὲν ληφθοῦν ἄλλα μέτρα ὅπως καταστῇ ἀποτελεσματικὴ ἡ πολιτικὴ τῆς μὴ ἐπεμβάσεως διὰ τῆς ἀνακλήσεως τῶν ξένων ἐθελοντῶν, οἱ ὁποῖοι μάχονται ἤδη ἐν Ἰσπανίᾳ. Ἐφ' ὅσον μέγας ἀριθμὸς ξένων ἐξακολουθεῖ νὰ εὑρίσκεται εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη, ὁ κίνδυνος σοβαρῶν διεθνῶν διαταραχῶν θὰ ὑφίσταται πάντοτε καὶ ἀνάχρις ὅτου ἀνακληθῇ τοὐλάχιστον σημαντικὸς ἀριθμός. Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Λονδίνου, ἐπελήφθη βεβαίως τοῦ ζητήματος τούτου, ἀλλ' αἱ δυσχέρειαι, τὰς ὁποίας συνήντησεν οὐσιαστικῶς παρέλυσαν τὴν δρᾶσιν της, διὰ τὴν ὑπερπήδησιν δὲ τῶν ἐμποδίων τούτων φαίνεται ἀναγκαία μία προηγουμένη συμφωνία τῶν τριῶν Δυνάμεων. Κατὰ τὴν ἄποψιν τῶν δύο κυβερνήσεων, ἡ ἐπεξεργασία τοιαύτης συμφωνίας πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ οὐσιῶδες στοιχεῖον εἰλικρινῶν καὶ ἐγκαρδίων συνομιλιῶν, εἰς τὰς ὁποίας καλοῦν τὴν ἰταλικὴν κυβέρνησιν. Ἐπὶ πλέον ὅσονδήποτε καὶ ἂν εἶνε μεγάλη ἡ ἐπιθυμία τῶν κυβερνήσεων Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, ὅπως διατηρήσουν τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἀνέλαβον δυνάμει διεθνῶν συμφωνιῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐφοδιασμὸν τῆς Ἰσπανίας εἰς ὅπλα καὶ ἄνδρας, δὲν δύνανται νὰ ἀποκρύψουν τὴν δυσχέρειαν τῆς διατηρήσεως τῶν ὅρων τούτων, ἐφ' ὅσον δὲν ληφθοῦν μέτρα καθιστῶντα πράγματι ἀποτελεσματικὴν τὴν πολιτικὴν τῆς μὴ ἐπεμβάσεως».

Ἀπευθύνεται εἶτα πρόσκλησις πρὸς τὴν Ἰταλίαν νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὰς συνομιλίας καὶ ἡ διακοίνωσις καταλήγει μὲ τὰ ἑξῆς: «Κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν δύο κυβερνήσεων, τοιαύτη συμφωνία ὄχι μόνον θὰ ἀποτελέσῃ σπουδαίαν συμβολὴν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ἀλλὰ καὶ πραγματοποιουμένης τῆς ἀνακλήσεως, θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τῆς ὑπὸ ὡρισμένους ὅρους ἀναγνωρίσεως δικαιωμάτων ἐμπολέμου εἰς τὰς δύο μερίδας».

Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ ΕΤΟΙΜΗ ΝΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΘΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΕΥΣΙΝ ΕΝ ΤΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΑΤΑΡΕΣΚΟΥ

ΡΩΜΗ, 9. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τὸ Πρακτορεῖον Στέφανι πληροφορεῖται ἐκ Βουκουρεστίου, ὅτι ὁ κ. Ταταρέσκου, κατόπιν ἐπισκέψεώς του εἰς τὰ ρουμανο-οὐγγρικὰ σύνορα πλησίον τῆς Ὀράντεα, ἐξεφώνησε τὴν πρωΐαν σημαντικὸν λόγον, τονίσας μεταξὺ ἄλλων ὅτι ἡ Ρουμανία εἶνε ἑτοίμη νὰ τείνῃ φιλικὴν χεῖρα πρὸς παλαιοὺς ἀντιπάλους καὶ νὰ συνεργασθῇ μετ' αὐτῶν διὰ τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης ἐν τῇ παραδουναβίῳ Εὐρώπῃ καὶ τὴν ὀργάνωσιν συστήματος βίου βασιζομένου ἐπὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀμοιβαίων δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων. Ὁ κ. Ταταρέσκου προσέθεσεν, ὅτι ἡ Ρουμανία θέλει νὰ παγιώσῃ καὶ κανονικὰς σχέσεις ἐμπιστοσύνης μὲ τὰς ἐν Ρουμανίᾳ μειονότητας καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς αὐτὰς τὴν δυνατότητα ἐλευθέρας ἀναπτύξεως. Ἡ Ρουμανία, εἶπεν ὁ κ. Ταταρέσκου ἐννοεῖ νὰ ἐπιλύσῃ μὲ πνεῦμα διαλλακτικὸν ὅλας τὰς δυσχερείας, αἱ ὁποῖαι ὑφίστανται μεταξὺ τῆς πλειοψηφίας καὶ τῆς μειοψηφίας τοῦ πληθυσμοῦ. Ὁ λόγος τοῦ Ρουμάνου πρωθυπουργοῦ, λέγει ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Στέφανι, ἐνεποίησε βαθεῖαν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους, οἱ ὁποῖοι ἑρμηνεύουν αὐτοὺς ὡς ἐπιβεβαίωσιν τῶν νέων διαθέσεων, αἱ ὁποῖαι ὑφίστανται μεταξὺ Οὐγγαρίας καὶ Ρουμανίας καὶ τῶν ἄλλων κρατῶν τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ, αἵτινες ὀφείλονται εἰς τὴν μεσολαβητικὴν παρέμβασιν τῆς Ἰταλίας.

Η ΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων, ὁ ἐκεῖ "Ελλην πρεσβευτὴς κ. Πολίτης παρέθεσε προχθὲς ἐπίσημον γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Συντάξεων κ. Ριθιέρ, ὅστις ἀναμένεται τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα εἰς Ἀθήνας. Ὁ Γάλλος ὑπουργὸς θὰ μεταβῇ εἰς Θεσσαλονίκην, προκειμένου νὰ παραστῇ εἰς τὴν καθιέρωσιν τοῦ ἐκεῖ γαλλικοῦ στρατιωτικοῦ κοιμητηρίου.

Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθησαν ὁ νέος ἐν Ἑλλάδι Γάλλος πρεσβευτὴς καὶ ἡ κ. Κόσμ, ὁ κ. Ἔσπιάρ, διευθυντὴς τοῦ ἰδιαιτέρου γραφείου τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Συντάξεων, ὁ κ. Μπουλάρ, γενικὸς γραμματεὺς τῆς Διεθνοῦς Συνομοσπονδίας Παλαιῶν Πολεμιστῶν καὶ ὁ κ. Λεβέκ, ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλικῆς Ὁμοσπονδίας Παλαιῶν Πολεμιστῶν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Χθὲς τὴν 11.30′ π.μ. εἰς τὴν ἐνταῦθα ρωσικὴν ἐκκλησίαν ἐτελέσθη μνημόσυνον ἐπὶ τῇ τρίτῃ ἐπετείῳ τοῦ τραγικοῦ θανάτου τοῦ Βασιλέως τῆς Γιουγκοσλαυΐας Ἀλεξάνδρου τοῦ Α′. Εἰς τὸ μνημόσυνον παρέστησαν ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Γιουγκοσλαυΐας μετὰ τῆς κ. Λιτίτς, τὸ προσωπικὸν τῆς πρεσβείας, τὰ μέλη τοῦ Ἑλληνογιουγκοσλαυϊκοῦ Συνδέσμου μετὰ τοῦ προέδρου του κ. Κοφινᾶ, ὡς καὶ τὰ μέλη τῶν γιουγκοσλαυϊκῶν παροικιῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΛΗΣΤΟΥ

Ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου Πειραιῶς διεξήχθη χθὲς ἡ δίκη τοῦ Δημοσθ. Καραγιαννοπούλου, ἐτῶν 45 καταδικασθέντος ἄλλοτε δὶς εἰς θάνατον καὶ ἅπαξ εἰς ἰσόβια δεσμά, διότι ὡς ἀρχηγὸς ληστοσυμμορίας, ἡ ὁποία ἔδρασεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Λεβαδείας, ἐξεπράξ